

Rugia.

450

*Insula.
Situs.*

Rugia Insula est Maris Baltici sive Suevici, quod Germanis *Oost-zee*, quod Oceano versus Ortum sit, vocant. Hæc a Bortholibico Daniam respicit, cujus Insula cretacea Mona in Hiddenseha est conspicua: Qua Occidens & Meridies Urbibus Pomeraniæ Bardo, Stralesjudio, Gryphiswaldo & Wolgasto præteditur. Olim multo major fuit, quippe cui Insula Ruden adeo conjuncta fuerit, ut ab illa exigua dumtaxat fossa, quam aliquis mediocri hastæ innixus saltu superare poterat, fuerit dirempta. Verum anno c10cccc1xvi procellosæ tempestatis, Tempia, Turres & Domos passim sternentis tanto spatio haustum decrevit, quantum jam inter Rugiam & Ruden conspicitur, quod sesquimilliare excedit, tantæque profunditatis est, ut etiam grandiores naves onustas libere transmittat, jamque Novus Trajectus dicatur. Insula autem undique Mari cincta septem milliaria Germanica communia tam in longitudine quam in latitudine patet. Ambitus ejus si exacte rotundus esset, ex Mathematicorum regula esset xxi Milliarium. Iam vero ambitus ille non solum multis Insulis & Peninsulis majoribus & minoribus distinguitur: verum etiam tot Sinibus ac Divertigiis Maris ad medias Insulæ partes penetrantibus, ut si quis omnium Insularum, Isthmorum, Peninsularum, Sinuum, Diverticulorum & Anfractuum littora curiosius legere & notare velit, hujus Insulæ circuitum non multo minorem forte, quam lxx Milliarium sit deprehensurus. Insula porro Frumēti longe feracissima est, & velut Horreum vicinæ Urbis Stralesundii, quemadmodū Sicilia olim Populi Romani, teste Strabone. Animalium hic mediocris, Equorum, Boum, Ovium: Anserum vero inusitata copia, ut & magnitudo. Lupos non habet hæc Insula, neque Mures grandiores quos Glires vocant, quamvis in Peninsula Wittovia non ita pridē apparere cœperint, quos ex navibus ibi stationem habentibus, vel etiam naufragio ad ejus littora allisis eo penetrasse vehemens suspicio est. Incolæ hujus Insulæ *Rugii* quorum nomen ipsa Insula, & in Livonia Rigenfis Urbis ad Rubonem fluvium, quem Dunam hodie Incolæ vocant, conservarunt. Potentem enim & amplam fuisse gentem docet expeditio Odoacri in Italiam qui totam pervastavit. Habitarunt autem Rugii partim in Insulis Maris Arctoi, partim in maritimis ulterioris Pomeraniæ & Livoniæ circa Sinum Venedicum. Inter illos vero Rugiæ Principes, quorum Historiarum Monumenta meminerunt, primus est Crito Rugiæ Princeps potentissimus. Vixit hic tempore Swantidori Ducis Pomeraniæ, cujus Filiam Slavinam uxorem duxit, circa annū Christi c10cc. Hūc Critonem perhibent fuisse etiam Holsatiæ & Dithmarsiæ Principem, ac Lubecam fundasse. Huic, cum in quodā convivio bene potus ex humiliori domus janua inclinata cervice prodiret, a Dano quodā insidias ipsi struente, caput securi resectum fuit. Quo mortuo Pater ejus *Ratze* superstes Principatum Rugiæ occupavit anno c10ccxvi. Quem Posterius ejus continua serie tenuerunt usque ad Wartislaū, in quo anno c10cccxxv Stirps Principum

Solifertilitas.

Imperium majore